

Hoe was het op
school?

Hoe was het op school?

Blogbundel schooljaar 2020-2021

Ellen Wels

Schrijver: Ellen Wels
Coverontwerp: Ellen Wels
ISBN: 9789464357158
© Ellen Wels

Blog 1 | Coronaproof

Een gezamenlijke lunch als aftrap van het nieuwe schooljaar hebben we wel vaker gehad, maar die van 2020-2021 is toch anders. Niet eerst langs het buffet in de aula en dan met je bordje aanschuiven bij een groepje bekende collega's om vakantie verhalen uit te wisselen. Wel naar de aula, maar alleen om ons papieren lunchtasje op te halen dat we vervolgens meenemen naar het schoolplein, waar we netjes op anderhalve meter afstand van elkaar gaan staan. Lunchtasje naast ons op de grond. Grappig gezicht zo. Jammer dat ik mijn telefoon even niet bij de hand heb om er een foto van te maken.

Zo luisteren we al lunchend naar de gebruikelijke toespraken, deze keer met een coronausje overgoten. Na de toespraken is er nog tijd voor vakantie verhalen en ook die zijn dit jaar anders dan anders. Normaal gesproken blijft een enkeling in Nederland, nu is een enkeling naar het buitenland gegaan. De meeste collega's zijn gewoon thuisgebleven: klussen, bingewatchen en oude hobby's weer oppakken.

Wat ook opvalt is dat er nu niet wordt gezoend, wat gewoonlijk toch vrij uitgebreid gebeurt na een zomervakantie. Ik vraag me af of ik dat nou mis, of dat ik het eigenlijk wel prettig vind zo.

Na de lunch hebben wij onze eerste teamvergadering. Gelukkig weer offline. Aangezien de anderhalve meter afstand niet lukt in een van de nog vrije lokalen, gaan we naar de werkplaats, waar een vakdocent op de houten werkvloer keurig 12 stoelen

op afstand heeft neergezet. Ik merk op dat het misschien wat onhandig is dat we geen tafel hebben. Als ik de werkplaats weer binnenkom, nadat ik nog iets had opgehaald, blijkt dat dit probleem is opgelost. Voor elke stoel staat nu een klein, door studenten gemaakt werkbankje, zodat iedereen zijn laptop en andere spulletjes kwijt kan. En het staat nog best leuk zo ook. Als de vergadering voorbij is, ga ik nog even naar de docentenwerkplek om een nieuwe groep in Teams aan te maken. Mijn vierdejaars krijgen namelijk hun lessen examenvoorbereiding online.

Zo, die staan er allemaal in. Nu nog een passend plaatje voor het “team”. In Teams zelf vind ik niks geschikt, dus ik download een rechtenvrij plaatje van Pixabay: een foto van de Nederlandse vlag. Een van mijn collega’s kijkt over mijn schouder mee.

‘Kan dat nog wel, een Nederlandse vlag? Er zitten misschien niet alleen Nederlanders in de klas.’

‘Het gaat toch om het vak dat ik geef en niet om de studenten die in de klas zitten? Als ik Duits had gegeven, had ik een Duitse vlag als plaatje gedaan.’

‘Oké,’ zegt mijn collega, een docent bouwkunde, maar hij lijkt toch nog niet overtuigd.

‘Ik heb een hamer als plaatje,’ merkt hij dan op.

Een andere collega, die het gesprek kennelijk heeft gevolgd, reageert verontwaardigd.

‘Dat vind ik nou niet kunnen. Je hebt niet alleen timmermannen, maar ook metselaars in je klas.’

Blog 2 | Wat is waar?

De vraag aan het begin van het schooljaar is altijd: wat doe je met de nieuwe klassen in de eerste les? Aan de ene kant kijk ik het liefst eerst of iedereen zijn spullen wel op orde heeft. Alle boeken en licenties besteld? De juiste Office-versie? Kunnen ze inloggen op de sites waarop ze moeten inloggen? En, o ja, zet die dan gelijk even bij je favorieten.

Elk jaar weer zorgen “computerproblemen” en het niet hebben van (de juiste) boeken voor een hoop vertraging, dus hoe sneller dit is opgelost, hoe sneller ik kan beginnen.

Misschien moet ik toch maar eens het voorstel doen dat alle studenten in de eerste week naar school moeten komen met hun laptop en boeken en dat een team van “deskundigen” dan controleert of erop staat wat erop moet staan en er is wat er moet zijn.

Maar natuurlijk wil ik ook tijd vrijmaken om elkaar alvast een beetje te leren kennen. We moeten het tenslotte nog wel een tijdje met elkaar doen en dan is een goede sfeer in de klas wel zo prettig.

Maar weer eens een oud en vertrouwd, maar misschien inmiddels wel wat afgezaagd kennismakingsspelletje doen. Ik schrijf drie beweringen over mezelf op het bord. Twee waarheden en een onwaarheid.

- Ik zing in een rockbandje
- Ik rap een stukje in een video van een bekende YouTuber

- Ik schrijf boeken

De studenten moeten er nu, door middel van het stellen van vragen, achter zien te komen wat waar en wat niet waar is.

‘Zingt u in een rockbandje, mevrouw?’

Haha, dat zou wel heel makkelijk zijn.

‘Nou, ik zag wel dat ze een leren jasje aan had en dat hebben mensen die van dat soort muziek houden wel vaak, dus dat kan best wel eens waar zijn.’

‘Dan zal die laatste wel gelogen zijn, want boeken schrijven is zo saai.’

‘Ja, maar ze geeft wel Nederlands, dus het zou toch wel kunnen.’

‘En voor rappen is ze denk ik wat te oud. En dan ook nog met een bekende YouTuber...’

‘Wie was die YouTuber dan?’

Ah kijk, daar komt de eerste vraag.

‘Kalvijn.’

‘Nou echt niet! Die heeft ruim een miljoen abonnees.’

Als ze er na een tijdje achter zijn gekomen dat de eerste bewering niet juist is, zijn zij aan de beurt. En dat valt niet mee...

‘Ik kan niks over mezelf verzinnen, mevrouw.’

Ik geef een aantal tips.

‘Ja, dat is een goeie mevrouw. Ik heb een tijdje in de selectie van mijn club gevoetbald.’

Eh ja, maar dat weten we dus nu al.

‘Ik moet alleen nog iets wat niet waar is.’

Er moet toch genoeg zijn, zou je zeggen. En hij schrijft inderdaad iets op.

‘Nou, begin jij dan maar.’

‘Ik heb drieëntwintig kinderen,’ is zijn laatste bewering.

Als het om een vrouw van zijn leeftijd was gegaan, hadden we zeker geweten dat dit de onwaarheid was, maar bij hem kunnen we het toch niet met honderd procent zekerheid zeggen.

De jongen naast hem steekt zijn hand op. En dan blijkt dat de juiste vragen stellen toch niet zo moeilijk is als ze dachten.

‘Heb jij dan wel eens gebatst?’

Blog 3 | Geluk gelul

Gelukkig, mijn eerstejaars BOL'ers niveau 2 hebben nu allemaal hun licentie voor burgerschap, dus we kunnen beginnen.

Tenminste...

'Weet u mijn wachtwoord, mevrouw?'

Het blijkt wel vaker dat mijn techniekstudenten niet zo zitten te wachten op al die online programma's.

'Waarom hebben we dan ook niet gewoon een boek? Dan hoeft je ook niet in te loggen. Dat kun je gewoon opendoen.'

'Ja, en waarom moeten we nou per se World hebben?'

'World?' vraag ik, met het idee dat er kennelijk een nieuw programma is dat de studenten moeten installeren.

'Ja, we kunnen toch ook een schrift meenemen?'

'Ah, Word bedoel je.'

Bij de eerste opdracht, de "vooraf" van politiek/juridisch, wordt vooral naar meningen en ervaringen gevraagd. Bij de eerste vraag moeten de studenten aangeven welke waarden ze belangrijk vinden. Een van de jongens steekt enthousiast zijn hand omhoog.

'De waarde van mijn auto.'

Eerst de betekenis van waarden maar even uitleggen.

'Oké,' wijzigt de "autobezitter" zijn antwoord, 'dan ga ik voor geluk.'

'Geluk bestaat niet,' roept een klasgenoot.

'Hoezo niet, man? Ben jij depri of zo?'